

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 04/02/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 785

“HÓA GIẢI OÁN THÙ MỚI LÀ THƯỢNG SÁCH”

Chúng ta đã biết: Oan oan tương báo không bao giờ kết thúc, chỉ có hóa giải oán thù thành người thân thiết, thành bạn hữu mới là thượng sách. Hòa Thượng mấy chục năm qua đi khắp nơi trên thế giới khuyến khích thúc đẩy sự hài hòa giữa các chủng tộc, giữa các tôn giáo và các quốc gia. Ngài nói: ***“Sự đối đầu không bao giờ mang lại kết quả tốt, chỉ có hóa thù thành bạn mới có kết quả tốt”***.

Hòa Thượng đã từng nhắc đến cuộc chiến tranh ở Việt Nam: Nếu trước đây, thay vì phát động chiến tranh ở Việt Nam, người Mỹ đem số tiền đó để tài trợ cho Việt Nam thì hiện tại Việt Nam trở thành quốc gia hùng mạnh, con cháu đời sau sẽ rất tri ân người Mỹ. Nhưng họ lại phát động chiến tranh gây ra biết bao tang tóc mà chính họ phải nhận lấy những đau khổ, mất mát to lớn.

Cho nên từ những việc lớn mang tầm cỡ quốc gia, quốc tế đến những việc nhỏ trong một đoàn thể, trong một gia đình, chúng ta đều cần phải biết hóa giải xung đột, hóa giải mâu thuẫn, hóa giải tất cả sự chướng ngại đối với đối phương. Như vậy mới là người chân thật có trí tuệ. Hòa Thượng nói: ***“Việc này làm rất đơn giản, chúng ta chỉ cần hạ mình xuống. Nếu là một quốc gia thì chúng ta đi thăm hỏi, tặng quà quốc gia khác. Đặc biệt là đối với những nước nghèo thì chúng ta đến thăm, tặng quà và chuyển giao công nghệ.”***

Tôi đã từng đọc bài báo nói về những người lính gìn giữ hòa bình của Việt Nam qua Nam Phi để chuyển giao công nghệ cách trồng lúa của chúng ta. Khi đó, đất nước Nam Phi chào đón rất nồng nhiệt. Ngay cả những phần tử phản kháng chính phủ khi thấy những người lính Việt Nam đeo phù hiệu cờ đỏ sao vàng thì họ liền hạ súng. Họ không gây phiền phức, không cản trở mà còn kính trọng chúng ta vì họ biết những người Việt Nam đến để giúp quốc gia họ, nên họ không coi chúng ta là kẻ thù.

Chúng ta nhân rộng ra, hóa giải oán thù giữa người với người trong một đoàn thể, rồi hóa giải oán thù giữa các đoàn thể, hóa giải oán thù giữa các quốc gia. Từ vài chục năm trước Hòa Thượng đã cực lực xúc tiến hài hòa, nhưng họ không nghe. Họ cho rằng những điều Ngài nói rất hay nhưng chỉ là lý thuyết chứ không thể làm được. Nhưng thực tế, chúng ta đến bất cứ một quốc

gia dân tộc nào để giúp đỡ họ với tâm chân thành và sự hài hòa thì họ đều đón nhận. Người xưa đã dạy: **“Cùng tồn tại cùng phát triển thì sẽ không có oán thù”**.

Cũng giống như khi chúng ta lái xe, chúng ta cố vượt qua họ thì sẽ gây phiền phức cho người khác. Nhưng nếu chúng ta chậm lại một chút, nhường đường cho họ thì họ rất vui. Một lần, khi đang đi xe trên đường Trần Hưng Đạo, tôi dừng lại phát tay ra hiệu cho ba bốn bạn trẻ đi qua. Các bạn ấy đều cúi đầu 90 độ để cảm ơn. Đó chính là hóa thù thành bạn. Nếu lúc đó tôi không nhường thì các bạn ấy sẽ phải đứng ở giữa đường. Tôi sống ở khu vực này cũng vậy, luôn nhường nhịn đối với hàng xóm láng giềng. **Trở thành kẻ thù hay trở thành bạn bè thân hữu, kết oan gia, kết ác duyên hay kết thiện duyên, tất cả đều từ nơi khởi tâm động niệm, hành động việc làm của chúng ta.**

Thời gian qua, tôi đề xướng lập nhóm Zalo rau sạch, ai cần rau sạch thì cứ đăng ký là được nhận miễn phí. Dù hoạt động chưa thể rộng lớn được nhưng có thể phục vụ cho nhóm khoảng một trăm người. Hà Nội chỉ cần hơn nửa tháng nữa chúng ta có thể cung cấp rau sạch cho mọi người. Ở Tây Ninh có 700m2 rau, cũng có thể cung cấp rau sạch cho rất nhiều người. Chúng ta thấy: Cho đi càng nhiều thì tài vật vào càng nhiều. Dịp Tết vừa rồi tôi đã làm rất nhiều đồ để mang đi tặng. Chỗ Thầy Tịnh Sang ở Tây Ninh, mọi người đến thăm hỏi, chúc Tết rất đông. Họ đều nhận được lì xì, được uống trà sữa, được tặng rau sạch. Một vùng xa xôi hẻo lánh, xã vùng ven gần biên giới mà có thể làm được như vậy! Nếu chúng ta làm ra những chuẩn mực, mang lại lợi ích cho mọi người thì sẽ tạo ra sự thân thiện, họ sẽ muốn đến thăm chúng ta. Phật đã dạy chúng ta: **“Bố thí càng nhiều thì phước báu càng lớn, phước báu càng lớn thì mọi thứ tự nhiên đến càng nhiều”**.

Tết này tôi chỉ tiếp một gia đình. Họ không phải người giàu mà là người có tâm phục vụ mọi người, đã có sự cống hiến cho Hệ thống suốt mấy năm qua. Tôi đưa xe đi đón họ. Khi họ về, tôi tặng họ mười mấy loại rau củ sạch và hạt giống. Họ ngạc nhiên không thể tưởng tượng được và họ cũng rất vui. **Vậy thì kết thiện duyên hay ác duyên đều ở ngay nơi khởi tâm động niệm, đôi nhân xử thế của chúng ta. Việc này rất đơn giản chứ không khó khăn!**

Chỗ Thầy Tịnh Sang ở Tây Ninh chỉ là một tịnh thất nhỏ vậy mà mọi người đến thăm hỏi rất đông nhưng tài vật càng lúc càng đến nhiều thì càng phải cho đi. Chúng ta suốt ngày ở nhà suy nghĩ mình không có gì cho người khác, đó là do từ lâu chúng ta không mở tâm. Nếu chúng ta mở tâm thì sẽ có vô tận để cho đi. Ngày xưa cuộc sống của tôi khó khăn nên tôi không có gì để cho nhưng bây giờ tôi có rất nhiều thứ để cho đi. Cho dù là người giàu có nhiều tiền cũng không mua được những thứ đó vì tôi tặng họ rau sạch, hoàn toàn là nông sản organic hữu cơ, trái to ngon.

Hòa Thượng nói: **“Trên thế giới có rất nhiều phần tử khủng bố. Người học Phật chúng ta biết rằng những phần tử khủng bố này đều có mối nhân duyên ở nhiều đời khác. Khi tôi ở nước**

ngoài, tôi nói với họ rằng những phần tử khủng bố rất nghiêm trọng, vấn đề này là do mâu thuẫn, việc này giải quyết rất đơn giản, không khó. Nhưng họ lại bỏ ra rất nhiều tiền, nghĩ ra rất nhiều cách để đối đầu. Chỉ cần chúng ta buông bỏ đi thân phận của mình, biết cúi đầu nhận lỗi, xin lỗi, đi thăm hỏi, tặng quà những nơi mình đã làm cho người ta phiền phức. Vậy thì vấn đề có thể hóa giải. Vì thế giới hòa bình an định, tại sao không chịu làm như vậy!”.

Người xưa nói: “**Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định**”, một bữa ăn, một ngụm nước đều là do tiền định. Sau khi các phần tử khủng bố phá hủy tòa tháp đôi tại Mỹ khiến rất nhiều người chết, lòng người trên toàn thế giới cảm thấy lo lắng, bất an. Thay vì hóa giải xung đột thì họ lại đối đầu, nghĩ ra kế sách để tiêu diệt những phần tử khủng bố. Họ tìm cách phản kháng như vậy thì oan oan tương báo không thể kết thúc, không có điểm dừng lại. Họ cứ nghĩ cách mưu hại, giết hại lẫn nhau, vậy thì oan nghiệp mãi mãi không thể kết thúc.

Hòa Thượng nói: “**Có người hỏi tôi vấn đề của phần tử khủng bố lúc nào có thể kết thúc. Tôi nói với họ chỉ ít vài trăm năm nữa vì oan oan tương báo không thể kết thúc. Sự việc này rất phiền phức! Bạn không có trí tuệ cao độ thì bạn không thể hóa giải được**”. Thật ra mọi chuyện rất đơn giản nếu chúng ta biết hạ mình xuống, thăm hỏi, tặng quà. Trong tất cả các mối quan hệ từ nhỏ đến lớn như quan hệ giữa người với người, quan hệ giữa một gia đình với một gia đình, quan hệ giữa một đoàn thể với một đoàn thể, quan hệ giữa một quốc gia với một quốc gia, chỉ cần chúng ta hạ mình xuống, có lỗi thì nhận lỗi, đi thăm hỏi, tặng quà thì chúng ta đều trở thành bạn bè tốt. Nếu đối đầu thì hôm nay anh mạnh tôi yếu thì tôi thua, nhưng tôi sẽ nuôi oán thù đó, một khi tôi mạnh hơn tôi sẽ trả thù. Khi họ thua họ lại nuôi oán thù, đến khi họ mạnh hơn họ lại trả thù chúng ta. Vậy thì oan oan tương báo không bao giờ kết thúc.

Hòa Thượng nói: “**Trên thực tế, những phần tử xấu số này rất ít người, thế nhưng một số người rất ít này cũng đủ để phá hoại sự an toàn của cả thế giới, làm cho mọi người luôn bất an. Như vậy thì đời sống thật đáng thương. Đối đầu không phải là cách tốt, là thất bại hoàn toàn. Tôi nghe nói họ trù bị những khoản tiền rất lớn để chuẩn bị cho kế sách đối đầu, tiêu diệt những phần tử khủng bố, tìm cách để phòng vệ cho sự an toàn của quốc gia họ. Nhưng cách đó cũng không an toàn. Nếu họ đem số tiền đã chuẩn bị đó, đem 800 triệu đô để tặng cho những quốc gia nghèo khổ, chậm phát triển, giúp cho những quốc gia này trải qua đời sống hạnh phúc, đầy đủ thì sự việc này có thể giải quyết rồi. Cho nên đối lập là việc làm không thể được hanh thông, báo thù lại càng không tốt. Chỉ có tâm chân thành, tâm yêu thương thì chúng ta mới có thể hóa giải xung đột, mới có thể hóa thù thành bạn, hóa oán thành thân. Vậy thì vấn đề mới có thể giải quyết được**”.

Chúng ta phải đặc biệt chú ý Hòa Thượng nói phải dùng “*tâm chân thành, tâm yêu thương*” thì mới hóa giải được. Đa phần chúng ta cho đi nhưng lại làm như người thế gian gọi là “*bỏ con tép, bắt con tôm*”. Vậy thì không được. Thí dụ chúng ta tặng quà cho người lớn, cho cấp trên nhưng không phải vì lòng chân thành, không phải vì bổn phận của mình mà vì mưu đồ. Vậy thì sai hoàn toàn rồi. Hòa Thượng dạy chúng ta bố thí, cho đi, tặng quà với lòng chân thành. Nếu làm việc tốt để có nhiều người biết đến, để nhận được nhiều lợi lộc thì sai hoàn toàn. Điều này tưởng chừng khó làm nhưng thực ra rất dễ làm! Nếu chúng ta tặng một bó rau, một túi đậu với tấm lòng chân thành, với sự thân thiện, hợp thời, hợp lúc thì việc này sẽ trở thành điều vô cùng tốt đẹp. Mừng hai Tết, tôi đã đi tặng quà. Người nhận cảm thấy rất vui. Dù họ có rất nhiều tiền nhưng họ không thể mua được những thứ tôi tặng. Tôi chọn những rau củ ngon nhất, đẹp nhất để tặng cho họ. Gia đình đó có một cụ lớn tuổi, cụ ở với người con trai. Vì hình hình dịch bệnh không ra ngoài mua đồ được cho nên họ rất thiếu thực phẩm tươi sạch.

Hòa Thượng dạy chúng ta chỉ cần hạ thấp mình xuống, có lỗi thì nhận lỗi, nhận lỗi rồi xin lỗi và thường xuyên thăm viếng tặng quà. Tôi nhớ một câu Hòa Thượng nói: “***Cho đi thật là nhiều, nhưng nhận về phải nhận rất là ít. Được tặng quà nhiều thì người ta sẽ vui. Mình vui, người được vui vậy tại sao không làm? Nếu mình chỉ đi làm những việc làm người ta bực dọc mà mình cũng không được vui, vậy thì có phải là quá đại kỳ hay không!***” Tối 29 Tết, lúc 8 giờ tối tôi vẫn còn mang túi rau xà lách sạch đi tặng, họ rất vui khi được nhận.

Hòa Thượng nói: “***Liên Hợp Quốc đã phải tổ chức những cuộc họp làm thế nào để không chế những phần tử xấu trên thế giới. Họ đã phải bỏ rất nhiều tiền, nhiều thời gian, công sức để phòng bị và tiêu diệt những phần tử xấu trên thế giới nhưng họ chỉ tìm cách để đối đầu mà không nghĩ ra cách để hóa giải. “Hóa thù thành bạn, hóa oán thành thân” mới là thượng sách. Đây là những sự việc diễn ra ngay trước mắt. Người học Phật biết rằng đời này đối đầu thì đời sau lại oan oan tương báo rất là phiền phức***”.

Trong “***Kinh Quán Vô Lượng Thọ***” có dẫn câu chuyện nói về một vị vua tên là Tần Bà Sa La. Nhà Vua đã lớn tuổi rồi nhưng không có con, vì vậy Vua muốn tìm một người con trai để tiếp nối ngôi vị. Một vị Thầy đoán mạng rất giỏi đã tiên đoán rằng có một vị Tiên ở trên núi ba năm nữa sẽ chết và sẽ đầu thai làm con của Quốc vương. Nhà Vua cho quân sĩ lên núi tìm gặp vị Tiên nhưng Vua thấy ba năm lâu quá nên muốn vị Tiên này phải chết sớm để nhanh đi đầu thai làm con mình. Vị tiên không đồng ý, vì vậy nhà Vua đã ra lệnh cho thuộc hạ giết chết vị Tiên này. Sau khi chết, vị Tiên đến đầu thai làm con của Vua Tần Bà Sa La, chính là Thái tử A-Xà-Thế. Sau đó Thái tử A-Xà-Thế đã giết Cha, giam giữ Mẹ để cướp ngôi. Đây là câu chuyện nhân quả để chúng ta phải cảnh giác. Ban đầu nhân duyên là vị Tiên đó đến đầu thai làm con Vua để kế vị ngai vàng, là nhân duyên tốt. Nhưng vị Vua lớn tuổi rồi nên không muốn chờ thêm, vậy thì từ thiện duyên đã chuyển thành ác

duyên. Có người hỏi Phật vì sao vị Vương tử đó giết Cha hại Mẹ, Đức Phật mới nói ra nhân duyên đó.

Cho nên trong khởi tâm động niệm có thể kết được ác duyên hay thiện duyên đều là ở nơi chính chúng ta. Chúng ta có thể thử một cách đơn giản: Chỉ cần chúng ta ra đường, mỉm cười với người chúng ta gặp thì sẽ nhận được ngay hậu báo, người ta sẽ mỉm cười với chúng ta. Hoặc khi chúng ta lái xe trên đường, chỉ cần một hành động nhường đường thì chúng ta sẽ kết được ngay thiện duyên. Nếu không nhường đường thì chúng ta kết ác duyên ngay lập tức, hiện báo tức thời.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta cách hóa oán kết thành thiện duyên rất đơn giản. Chỉ cần chúng ta hạ mình xuống, hạ thấp cái ta xuống, nhận lỗi, xin lỗi, thường xuyên tặng quà, thăm hỏi thì hóa thù thành bạn, hóa oán thành thân. Vậy thì cuộc sống của chúng ta mới tự tại, sự tu hành của chúng ta mới không có chướng ngại. Chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng, cứ nghĩ rằng do người khác gây phiền cho chúng ta. Chúng ta phải xem lại! Đây là do chính chúng ta tạo nhân rồi mới ra quả chứ không phải tự nhiên như vậy.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!